Почалапали каченята
та по чаполоті,
каченята-чапенята:
сухо нам у роті.

В білих льолях сплять лілеї,
чапленя на чатах.
Ці лілеї — дрімолеї,
а ми — каченята!

Свого дядька ми приспали,
і тата, і маму,
діда-качура поклали
спати в красноталу.

А самі, хоч далеченько,
чап
по чаполоті
до води, до водиченьки —
сухо ж нам у роті!